

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 4 prováděcího rozhodnutí Evropské komise C(2013) 4487 final ze dne 19. července 2013, kterým se schvaluje poskytnutí přechodné státní podpory v Litvě v roce 2013 („napadené rozhodnutí“),

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení článku 39 SFEU ve spojení s prvním pododstavcem čl. 40 odst. 2 SFEU a z porušení zásady zákazu diskriminace.

Přijetím čl. 1 odst. 4 napadeného rozhodnutí se Komise dopustila porušení článku 39 SFEU ve spojení s prvním pododstavcem čl. 40 odst. 2 SFEU, protože nedodržela cíle společné zemědělské politiky definované v SFEU [zejména v čl. 39 odst. 1 písm. b) SFEU], ani kritéria společné zemědělské politiky, a rovněž porušila zásadu zákazu diskriminace.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení nařízení č. 73/2009.

Přijetím čl. 1 odst. 4 napadeného rozhodnutí bez právního základu Komise porušila nařízení č. 73/2009 73/2009⁽¹⁾, protože správně neuplatnila čl. 10a odst. 4 tohoto nařízení.

3) Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení Komise.

Přijetím čl. 1 odst. 4 napadeného rozhodnutí se Komise dopustila nesprávného posouzení, protože nesprávně posoudila úroveň přímých plateb starých a nových členských států v roce 2012 a na takovém nesprávném posouzení založila výpočet poskytnuté přechodné státní podpory.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy.

Přijetím čl. 1 odst. 4 napadeného rozhodnutí Komise porušila zásadu řádné správy, protože nesplnila svou povinnost použít jako základ nové informace, které poskytla Litevská republika, týkající se úrovně přímých plateb v členských státech, a neposoudila skutečný význam přímých plateb pro litevské farmy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, s. 16).

Žaloba podaná dne 8. října 2013 — Al Matri v. Rada

(Věc T-545/13)

(2013/C 359/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Fahed Mohamed Sakher Al Matri (Doha, Katar) (zástupci: M. Lester, Barrister, a G. Martin, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí rozhodnutí Rady 2013/409/SZBP⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 735/2013⁽²⁾ v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce, a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že kritéria pro zařazení do napadených opatření byla v případě žalobce splněna.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva žalobce na obhajobu a jeho práva na účinnou soudní ochranu.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z neodůvodněného a nepřiměřeného omezení vlastnického práva žalobce a jeho práva na podnikání.

- (¹) Prováděcí rozhodnutí Rady 2013/409/SZBP ze dne 30. července 2013, kterým se provádí rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2013, L 204, s. 52)
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 735/2013 ze dne 30. července 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 101/2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2013, L 204, s. 23)

Žaloba podaná dne 15. října 2013 — Oil Turbo Compressor v. Rada

(Věc T-552/13)

(2013/C 359/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Oil Turbo Compressor Co. (Private Joint Stock) (Teherán, Írán) (zástupce: K. Kleinschmidt, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil bod 48 tabulky B přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu, v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;
- zrušil bod 103 tabulky B přílohy VII nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010, v rozsahu, ve kterém se týká žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

- 1) Zjevně nesprávné posouzení skutečností, z nichž vychází rozhodnutí

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně mimo jiné tvrdí, že o napadených právních aktech bylo zjevně rozhodnuto na základě chybných předpokladů, a že jsou zjevně v rozporu s rozsudky Soudního dvora ze dne 26. října 2012, ve věci T-63/12 (Oil Turbo Compressor v. Rada) a ze dne 17. dubna 2013 ve věci T-404/11 (TCMFG v. Rada). Žalobkyně tvrdí, že neexistují žádné skutečnosti, které by rozhodnutí žalované a s ním spojený zásah do základních práv žalobkyně mohly dostatečně odůvodnit a ospravedlnit.

- 2) Porušení zásady proporcionality, která je vlastní právnímu státu

Podle názoru žalobkyně došlo k porušení zásady proporcionality, neboť uvedení žalobkyně v napadených právních aktech není v souvislosti s cílem rozhodnutí, kterým je zamezení provádění jaderných činností Íránské islámské republiky potenciálně ohrožujících nešíření nebo vedoucích k vývoji nosičů jaderných zbraní nebo jiných zbraňových systémů, pochopitelné. Žalovaná krom toho neprokázala, že vyloučení žalobkyně z účasti na hospodářském styku v Evropské unii je přiměřené a zejména, že představuje nejméně omezující prostředek k dosažení takového cíle. Krom toho žalobkyně vytýká, že nedošlo ani ke zvážení masivního zásahu do základních práv vůči cíli údajně sledovanému žalovanou.

- 3) Porušení zásad právního státu

V této souvislosti je uplatňováno, že žalovaná neuvedla dostatečné důvody pro uvedení žalobkyně v napadených právních aktech. Žalovaná neuvádí ani skutečnosti, které má údajně k dispozici, ani údajně existující důkazy. Žalovaná dále uvádí, že vzhledem k tomu, že jí nejsou známy žádné skutečnosti a důkazy, které by napadené právní akty mohly odůvodňovat, a žalovaná případné informace zadržuje, je jí odepírán spravedlivý proces podle zásad právního státu. Žádosti žalobkyně o nahlédnutí do spisu ve sporné věci nebylo dosud vyhověno. Žalobkyně dále vytýká, že žalovaná i přes výše uvedené rozsudky na napadených právních aktech nadále trvá.